

telligo ab homine quodam sciolo, qui, edita mythologici Indici poematis interpretatione, Sanscritice doctum minime sese probavit. Atque quid, quaeso, de mythologo erit statuendum, qui ad id delapsus sit inscitiae, ut Krishnam Napoleoni comparando semet illustrasse hanc quaestionem potuerit opinari. Quod multo magis garrulae est ranae, limosis aquis coaxantis, quam gravis ac sinceri antiquarum rerum interpretis. Ament hercle dii hominem, qui deos se finxisse gloriatur; at non, credo, me fallit, quin dii tales magis, quam deceat deos, hominem sapiant et vereor, ne praeter fictorem nullos habiturus sit sectatores Krishnas ille exopinato adventicius.

Haec fere praefanda habui. Restat, ut qui haec lecturi sint, ea qua par est observantia rogem, oremque, ut boni consulere velint, quae in praesentia eis offerre potui.

Dabam Bonnae ad Rhenum mense Augusto MDCCCXXXVI.